

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

BARCELONA

(ADHERIT A LA «UNIÓ CATALANISTA»)

29 Novembre 1918

FESTA LITERÀRIA PRO-ALIATS

Voluntaris catalans assaltant una trinxera alemanya

El prop-passat diumenge dia 24 del corrent, va celebrarse en l'estatge del C. A. de D. del C. i de la I. la gran Manifestació de Catalunya en honor de les Nacions Aliades, i dels heroics voluntaris catalans. Ja molt abans de l'hora anunciada per a la celebració de l'acte, una gran concurrència invadia la formosa sala del Centre. Ocuparen la presidència el senyor Bou, secretari del comitè Pro-Aliats, qui manifestà que per causes imprevistes, deixaven d'assistir a la festa, part dels oradors anunciats.

Parlà primerament el exregidor nacionalista don Santiago Andreu, qui féu una notable disquisició de les valors morals i materials d'aquesta guerra. Dedicà un elogi complet a França dient que és una nació que ens te molta simpatia, com ho han palesat els fets de l'Exposició d'Art Francès, el present de la Biblioteca a l'Institut d'Estudis Catalans i els conferencians eminents que va enviar nos.

Afegí que la sang vessada als camps de batalla pels voluntaris catalans redimí els pecats de germanofilia d'Espanya.

Després el regidor nacionalista senyor Puig i Esteve va llegir unes quattilles, en les quals, ultra l'elogi a

França i als aliats per l'heroisme d'aquesta guerra, els en dedicava un altre de ben calorós per la defensa de les petites nacionalitats que han sostingut sempre.

El senyor Folquera i Durán parlà a continuació, dient que la representació catalana més legítima de la nostra contribució a la guerra, no havia pogut venir i que el diputat pels Pireneus Orientals don Manuel Brousse, català, no solament estimador del Roselló, sino de tota la Catalunya plegada, tampoc podia assistir-hi per haver-li impedit el Govern espanyol que continués el viatge. Sembla—afegí—que per l'aire hi hagin confabulacions estranyes contra les aspiracions de Catalunya en pro de la victòria dels aliats.

Va dir que convenia la celebració de l'acte per a afirmar el que hom sent i

el que anhela. S'ocupà dels després de s'mètodes alemanys posats en pràctica a la guerra, combatent los durament. Qualifica de traidoria la conducta de Bulgària contra Sèrbia, feta amb intenció d'aixafar una nació digna de tots els respectes pel seu heroisme.

Parlant del problema d'Irlanda i de la revolta dels «Sun Feiners», digué que ell era nacionalista de tota la vida, però si la llibertat de Catalunya l'haguessin d'obtenir com volien obtenir-la aquells irlandesos oboceats, combatent contra altres pobles oprimits com Sèrbia i Bèlgica, no l'hauria volguda. Els nacionalistes d'Irlanda podran aprofitar una guerra exterior per a mirar de conquerir la independència, però mai, en fer-ho anar contra altres pobles que, com ells, desitgen la llibertat i aliarse amb Alemanya.

Nosaltres no voldríem tenir la llibertat a costa d'altres, sinó que respectem la de tots.

Afegí que si Catalunya, a l'esclatar la guerra, hagués estat preparada hauria estat bel·ligerant. No obstant havem enviat 12.000 voluntaris, dels quals, 10.000 han mort, pagant amb sang el nostre sentiment de llibertat. Aquest fet ens dona dret, doncs, a tenir vot en la conferència de la pau, i

a participar de las solucions que aqueta adopti amb caràcter general.

Seguidament el regidor regionalista, senyor Nicolau d'Olwer, digué que en aquests moments, després de la victòria dels aliats, l'única adhesió als mateixos que té valor es la d'aquells que ja en 1914 es posaren al seu costat i no els abandonaren ni en les greus hores d'angoixa per que passaren.

En esclatar la guerra—afegí—vaig creure de seguida que era una causa sagrada la victòria deis aliats, i que havia de dur-la també a Catalunya. Si enfloc de triomfar els aliats ho haguessin estat els imperials, Bèlgica hauria estat mutilada, i França també. Catalunya, doncs, no podia estar a prop d'obtenir l'autonomia. Per això, nosaltres, havíem de posar-nos de costat dels aliats.

La política internacional d'un poble no s'ha de fer sota un aspecte purament pràctic, sinó que cal posar-hi també el sentiment. Totes les guerres han tingut un fons de ideologia, i com que el triomf dels centrals significava l'opressió, Catalunya no podia posarse del seu costat.

Quan hi hagi a Europa un gran imperi autocràtic, a Catalunya hi haurà també autocràcia. Però aquesta hora és la de les petites nacions. Elles són les qui han salvat la guerra. Sèrbia, no resignant-se a l'humiliació, i Bèlgica

deturant per uns dies l'avanç dels alemanys vers París.

Posà fi als parlaments el senyor Grant i Sala, explicant la significació del Comitè Pro-Aliats, que si bé políticament hi han diferents tendències, no n'hi ha més que una pel que atany la defensa del dret i de la justícia.

Demana a la concurrència si aprovava telegrafiar als grans homes Wilson, Joffre i Brousse. La concurrència contestà amb una ovació.

Acabada la festa s'entonaren Els Segadors i la Marsellesa, amb visques a Catalunya i als Aliats. La concurrència anà sortint ordenadament de l'estatge, no registrantse cap incident, els telegrams remesos son els següents: President Wilson.—Washington.

«Comitè Pro-Aliats, en solemnitat literària, i milers ciutadans, acorda felicitar-vos per victòria causa llibertat» Mariscal Joffre.—París.

«En solemnitat festa organitzada per Comitè Pro-Aliats, s'acorda adreçar-vos cordial salut, felicitant en vos heroica França, en hores triomf» Brousse.—Diputat.—París.

«En acte solemnitat festa organitzada per Comitè Pro-Aliats, s'acorda felicitar-vos de tot cor per triomf noble causa i per vostra afinitat espiritual causa Catalunya».

A. Cor

Per la Nacionalitat Catalana

En honor de En Macià

EN ANGEL GUIMERÀ
Iniciador del Homenatge

Organitzat per l'eximi poeta N'Angel Guimerà, la «Unió Catalanista» i la Comissió organitzadora del «Partit Nacionalista Obrer»; tingué lloc el dia 24 al Restaurant del Parc el «loncx»

en honor del valent diputat a Corts En Francesc Macià i Llusà, amb motiu de ses campanyes en el Congrés de l'Estat espanyol respecte a la nacionalitat catalana i el ben estar de l'obrer.

Els subordinats del valent Governador Civil prengueren totes les midas necessàries contra l'intent de una rebel·lió separatista. La sala estava guardada amb les ensenyes de totes les nacions que han lluitat per la lliberació dels pobles oprimits, en lloc preferent hi figurava la nostra ensenya barrada amb l'estrella federal de les terres catalanes.

La Presidència

A l'aparèixer En Guimerà i En Macià, el públic que era nombrós entonà «Els Segadors» i «La Marsellesa». Figuraven a la presidència N'Angel Gui-